

Fyrsta konsertin á Festivalini

tónavikan

Jákup Magnussen skrivur

Nú byrjar hin leingi væntaða, vælumtókta »Tórshavn Jazz, Fólka- og Blues Festival«. Hetta vísa í hvussu er tey mongu atgongumerkir, sum seld eru. Hetta er ikki heilt óvænð, tí, festivalin í ár hevur fleiri altjóða kend nøvn og fleiri skandinavisk kend nøvn á skránni. Tey føroysku kendu, eru sjálvandi eisini við 8 ár.

Offisielt byrjar Tórshavn Jazz, Fólka- og Blues Festival týskvöldið, men ein eykakonsert verður í Listaskálanum mánakvöldið. Festivalin varar til friggjakvöldið. Vit kunnu í hesi grein lesa um nokur av nevnum, ið gera festivalina í ár áhugaverða.

Fyrst føroysku

Hanus Johansen, Kári Petersen (Kalli Kat), og Niels Midjord v/bólki, fara saman, tó ikki samstundis, at lata tónleikin tað eina kvöldið í konsertsalinum. Eg meti at øll, ið hvussu so er vaksni, kenna hesar trígjar, sum so avgjort hava bygt varðar í føroyska visu- og fólkatónleikalívnum. Frá teimum fáa vit góðan skemtiligan, álvarsaman, satiriskan og speiskan tónleik, bæði nýggjan og gamlan.

Eisini góða gamla? Liv Dam fer at framføra tónleik saman við danska bólkinum »Frit Lejde«. Liv Dam, ið er kend frá tí lættara slagnum av tónleiki, fer hesaferð, sum nakað nýtt, eisini at syngja meira jazzkend lög. Ja, spennandi verður.

Fyrsta føroyska plátan í ár og kanska eisini tann besta, kom frá Terja & Føstufressum. Plátan markeraði ein bólki á sera høgum støði. Tónleikurin er sera ymiskur, ja, eg haldi tað er eitt sindur til hvønn, rok, fólkarokkur og yndislig lög, øll í ymsum sniði. Tað er hendan tónleik við fara at hoyra á

endakonsertini friggjakvöldið.

Terji & Føstufressar telja tólv fólki. Eitt »ordans show«, sum fyrriuttan tónleikin, eisini inniber eina stóra ljósmyndasýning á pallveggnum, har vit siggja hvussu tey tulka teirra tónleik visuelt.

Annars hevur Kristian Blak eitt nýtt verk á skránni »Invisible Trumpet«, improvisatiónstónleikur, sum ikki kann skrivast í orðum, men skal hoyrast og Tórshavnar Big BAnd er eisini við, við finska saxofonistinum Pekka Toivanen sum solisti. Bæði hesi eru sera áhugaverd tiltøk.

Svensku

Størsta fólka/rokk navnið í Norðanlondum, kemur at vera við á Festivalini í ár. Navnið er Björn Afzelius, sum kemur hendavegin við einum fýramans bólki, umframt seg sjálfan, fer at framføra sín vælkenda kærleiks- og órættvisis átalandi tónleik. Bólkurin er sera góður og telur hann m.a. Billy Cross, sum á sinni leikti í konsertbólkinum hjá Bob Dylan. Hetta var áðrenn hann flutti til Danmarkar. Annars eru bert svjar við.

Íslendsku

Ellen Kristiansdóttir, Sigurður Flóason og limirnir úr heimskendu Mezzoforte, kalla seg saman »Fimm Menn og Ein Kona«. Umframt Mezzoforte tónleik, fara vit at hoyra blues-lög og gamlan standard jazz, sum tey hava gjørt meira nýmótans.

Fimm Menn og Ein Kona, verða eisini við á eykakonsertini í Listaskálanum.

Donsku

Fleiri dansk nøvn eru við, sum tit kunnu lesa um í skránni, sum er útomin,

men vit kunnu serliga nevna »Peter Bastian Og Mehmet Ozan«, sum eg meti verða tað mest spennandi danska.

Peter Bastian og Mehmet Ozan, sum hevur sínar røtur ymsastaðni í heiminum m.a. slaviskum, latinskum og klassiskum.

Pierre Dörge, Morten Carlsen og Irene Becker mannað »New Jungle Trio«. Tey hava verið á festivalini fyrr. Tey vera við á eykakonsertini mánakvöldið. Annars skulu tey saman við Fimm Menn og Ein Kona, halda skeið fyrri ungum tónleikarum úr útnóði.

Norsku og onnur

Eg hoyrði eina plátu við norsku »Geirr Lystrup m/Nye Godfolk.«. Hetta var nakað av tí besta norska eg havi hoyrt. Tað var lætt og kundi eisini vera sera skemtiligt, týðuligt var at hetta var norskt og eisini gott.

Annars fáa vit vitjan úr Hetlandi, av »Ísland«, sum spælir jazzrokk og úr Skotlandi vitjar gamli kenningurin á festivalini Mike Whellan, sum hevur sínar røtur í bluesinum.

Spenningurin

Ein kann kanska kalla tað eg her havi skrivað fyrri »Variationir Yvir Festivalprogrammið«, men vit hava hóast alt lísið um fleiri av lutakarunum fyrr í »Tónavíkuni«, og eitt sindur av eyka information skaðar væl ikki.

Spenningurin til Tórshavnar Jazz, Fólka- og Blues Festival økist, men tíðverri verða tað neyván øll, sum fáa atgongumerki. Sum alt annað, er tað eisini avmarkað, men vit gleðast kortini.

J.MAG.

Jazz at the Philharmonic

Við Jens Søndergaard, Per Jørgensen, Pekka Toivanen og Mogens Nielsens Trio

Keypmannahavnarin Jens Søndergaard er ikki serliga kendur í Føroyum, men í Danmark sigst hann vera ein tann besti á sinum øki. Hann spælir alt saxofon, og tað á kenslubornan og temperamentsfullan hátt. Hann hevur, ávirkaður av samstarvi við amerikanarar Art Pepper og Lee Konitz, funnið sín egna stíl; tað ber hansara seinasta plátu, »Jazz to Come

Home to«, eisini boð um.

Eitt samstarv millum Søndergaard og triggjar garvaðar jazzmenn úr árhús hevur fingið sera góð ummæli í donskum bløðum: Mogens Nielsen, klaver; Poul Ehlers, bass; Jørn Okbo, trummur.

Á Festivalini skal Søndergaard spæla saman við Mogens Nielsens Trio, tó við Henning Sørensen sum trummusláara, og við einum framstandandi

finskum saxofonisti sum gesti, Pekka Toivanen.

Hóast Pekka Toivanen er einans 29 ára gamal, er hann longu vórðin ein av teimum leiðandi jazz saxofonistunum í Finnlandi; eitt land, sum hevur stórt jazz virkseimi. Toivanen hevur útbúgving frá Sibelius akademinum í Helsinki. Hann hevur vunnið fleiri jazz heiðursprisir.

Vit kunnu rokna við reinum og avanseraðum jazz frá hesum musikarum.

